

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดี
กับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ (ฉบับที่ ๒)

ตามที่ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยาน
ก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีการอนุญาต
ให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามประกาศดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดผลเมื่อคนต่างด้าวที่ได้รับ
อนุญาตได้สืบพยานก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์
พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือสืบพยานในระหว่างการดำเนินคดีแล้วเสร็จ เว้นแต่คนต่างด้าวผู้ใดประสงค์จะทำงานอยู่
ในราชอาณาจักรต่อไป ให้อยู่ต่อไปได้ไม่เกินหนึ่งปี นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองในข้อ ๑ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง
การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในราชอาณาจักร
เป็นกรณีพิเศษ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

“ ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรของคนต่างด้าวดังกล่าวที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี
และบุตรที่เกิดในราชอาณาจักรระหว่างบิดา หรือมารดาได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ในข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในราชอาณาจักร
เป็นกรณีพิเศษ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

“ในกรณีบุตรของคนต่างด้าวที่มีอายุไม่น้อยกว่าสิบห้าปี แต่ไม่เกินสิบแปดปี ประสงค์จะ
ทำงานกับนายจ้างให้สามารถทำงานได้ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

บุตรของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสองต่อมามีอายุเกินสิบแปดปีประสงค์จะอยู่
ในราชอาณาจักรต่อไปจะต้องทำงานกับนายจ้าง โดยให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตทำงานและปรับปรุงแก้ไข
ทะเบียนประวัติให้เป็นปัจจุบันภายในสามสิบวันก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และให้มีสิทธิอยู่ในราชอาณาจักร
เช่นเดียวกับสิทธิของบิดาหรือมารดา”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาต
ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ได้สืบพยานก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือสืบพยานในระหว่างการดำเนินคดีในส่วนของตนแล้วเสร็จ

คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปเพื่อการทำงานกับนายจ้าง ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาความเหมาะสม และส่งหลักฐานการอนุญาตของคนต่างด้าวตามข้อ ๒ พร้อมทั้งระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินสองปี ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุญาตและกำหนดระยะเวลาให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานต่อไป และให้ไปรายงานตัวต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นเพื่อจัดทำหรือปรับปรุงแก้ไขทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด พร้อมทั้งไปขอรับใบอนุญาตการทำงานกับนายจ้างต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานกับนายจ้างได้ทำงานครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง และไม่มีพฤติการณ์ตามมาตรา ๑๒ (๗) หรือ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตเพื่อทำงานกับนายจ้างดังกล่าว หากคนต่างด้าวผู้นั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างต่อไปอีก อาจขออยู่ในราชอาณาจักรได้อีกคราวละหนึ่งปี โดยการขออนุญาตให้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามวรรคสอง

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคสองและวรรคสาม หากคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายหรือประกาศอื่น ให้การอนุญาตตามประกาศนี้สิ้นสุด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) และ (ง) ใน (๓) ของข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในราชอาณาจักร เป็นกรณีพิเศษ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

“(ค) กรณีคนต่างด้าวขอไปทัศนศึกษา หรือสันตนาการในเขตท้องที่จังหวัดอื่นให้นายจ้างจัดทำหนังสือพร้อมรายชื่อและเลขประจำตัวของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ที่จะไปทัศนศึกษา หรือสันตนาการ แจ้งให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นทราบก่อนวันเดินทาง และเมื่อเดินทางกลับเข้ามาในท้องที่ ทั้งนี้ ไม่เกินครั้งละเจ็ดวัน

(ง) เป็นบุตรซึ่งเดินทางไปพร้อมกับบิดาหรือมารดาตามเงื่อนไขตาม (ก) ถึง (ค)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นพยานที่สืบพยานก่อนการฟ้องคดีหรือระหว่างการดำเนินคดี
กับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ และมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ตามประกาศนี้ หมายถึง
คนต่างด้าวซึ่งพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นควรให้เป็นพยานบุคคลในการดำเนินคดีกับ
ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ
เป็นพยานสำคัญแห่งคดี ได้แก่

(๑) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และการอนุญาตดังกล่าวสิ้นสุดลง

(๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้
คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งรัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอนุญาต
ให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และการอนุญาตดังกล่าวสิ้นสุดลง

(๓) คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ข้อ ๒ ให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ส่งความเห็นการเป็นพยานของคนต่างด้าว
ตามข้อ ๑ และความเห็นของพนักงานสอบสวนสำหรับผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตาม
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อส่งความเห็น
ดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินหนึ่งปี และหากมีความจำเป็นตามข้อเท็จจริง
แห่งคดีให้สามารถขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุญาตและ
กำหนดระยะเวลาให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการรายงานตัวต่อนายทะเบียนอำเภอ หรือ
นายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด

คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ที่ประสงค์จะทำงาน ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแล หรือคุ้มครอง
คนต่างด้าวดังกล่าวโดยคำนึงถึงหลักมนุษยธรรม พิจารณาความเหมาะสมแล้วให้นำหลักฐานการตรวจสุขภาพและ
ประกันสุขภาพ ไปรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการตรวจสุขภาพของแรงงานต่างด้าวเพื่อขอรับ
ใบอนุญาตทำงานตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนด แต่ไม่เกินระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ การเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวออกนอกเขตกรุงเทพมหานครหรือท้องที่จังหวัด ที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติเพื่อการทำงานให้สามารถกระทำได้ เมื่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแล หรือคุ้มครองคนต่างด้าวดังกล่าว ได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่จังหวัดอื่น โดยให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวเพื่อการทำงานได้เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครหรือท้องที่จังหวัดที่มีเขตติดต่อกับเขตกรุงเทพมหานคร หรือท้องที่จังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติไว้

ข้อ ๔ มิให้นำมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับแก่คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวแล้ว และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับไปนอกราชอาณาจักรยังประเทศที่คนต่างด้าวนั้นมีถิ่นที่อยู่หรือมีภูมิลำเนา จนกว่าสิ้นสุดการอนุญาตหรือการอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดตามประกาศนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามประกาศอื่นที่ออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวของคนต่างด้าวตามประกาศนี้ ในกรณีที่คนต่างด้าวดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชนหรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และให้แจ้งพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

ข้อ ๖ การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามประกาศนี้เป็นอันสิ้นสุดเมื่อคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ได้สืบทายาทก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือสืบทายาทในระหว่างการดำเนินคดี แล้วเสร็จ เว้นแต่คนต่างด้าวผู้ใดประสงค์จะทำงานอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปให้นำความในข้อ ๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ไม่มาตามหมายเรียกของศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนได้ติดตามมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว

(๓) ออกนอกเขตกรุงเทพมหานครหรือท้องที่จังหวัดโดยมิได้รับอนุญาตตามข้อ ๓ เว้นแต่

(ก) ได้รับอนุญาตทำงานรับใช้ในบ้าน ให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวออกนอกเขตกรุงเทพมหานครหรือท้องที่จังหวัดที่ได้รับอนุญาต เพื่อติดตามนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างไปทำหน้าที่การงานที่รับผิดชอบโดยนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างและลูกจ้างจะต้องเดินทางไปด้วยกันและต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการขอตรวจ

(ข) เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นพยานศาล ได้รับหมายเรียกจากพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเพื่อการรักษาพยาบาลหรือการบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ หรือเพื่อความปลอดภัยของพยาน โดยให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแล หรือคุ้มครองคนต่างด้าวดังกล่าว จัดเจ้าหน้าที่กำกับดูแลในการเดินทางเพื่อไปดำเนินการดังกล่าว

(๔) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๕

ข้อ ๗ เมื่อสิ้นสุดการอนุญาตหรือการอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดตามประกาศนี้ ให้คนต่างด้าวดังกล่าวอยู่ในราชอาณาจักรได้อีกสิบห้าวัน เพื่อส่งตัวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองดำเนินการส่งตัวออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

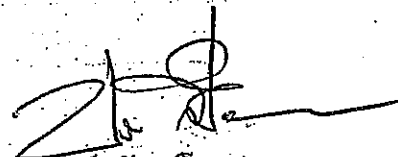
กรณีไม่สามารถส่งตัวคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ทันภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีสิ้นสุดการอนุญาตหรือการอนุญาตเป็นอันสิ้นผลตามประกาศนี้ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแล หรือคุ้มครองคนต่างด้าวดังกล่าว แจ้งสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง จำหน่ายคนต่างด้าวดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติและเรียกบัตรประจำตัวคืน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

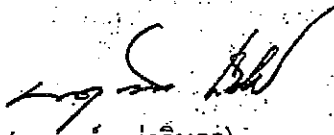
ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓)

ตามที่ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อดำเนินการให้ผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและทำงานได้ระหว่างดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ หรือการเรียกร้องสิทธิ มีระยะเวลาครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และหากมีความจำเป็นตามข้อเท็จจริงแห่งคดีให้สามารถขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองในข้อ ๑ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

“ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรของคนต่างด้าวดังกล่าวที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี และบุตรที่เกิดในราชอาณาจักรระหว่างบิดา หรือมารดาได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ในข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

“ในกรณีบุตรของคนต่างด้าวที่มีอายุไม่น้อยกว่าสิบห้าปี แต่ไม่เกินสิบแปดปี ประสงค์จะทำงานกับนายจ้างให้สามารถทำงานได้ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

บุตรของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสองต่อมามีอายุเกินสิบแปดปี ประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจะต้องทำงานกับนายจ้าง โดยให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตทำงานและปรับปรุงแก้ไขทะเบียนประวัติให้เป็นปัจจุบันภายในสามสิบวันก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และให้มีสิทธิอยู่ในราชอาณาจักรเช่นเดียวกับสิทธิของบิดาหรือมารดา”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) พ้นจากสภาพการให้ความช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปเพื่อการทำงานกับนายจ้าง ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาความเหมาะสม และส่งหลักฐานการอนุญาตของคนต่างด้าวตามข้อ ๒ พร้อมทั้งระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินสองปี ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุญาตและกำหนดระยะเวลาให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานต่อไป และให้ไปรายงานตัวต่อนายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อจัดทำหรือปรับปรุงแก้ไขทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด พร้อมทั้งไปขอรับใบอนุญาตการทำงานกับนายจ้างต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานกับนายจ้างได้ทำงานครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง และไม่มีพฤติการณ์ตามมาตรา ๑๒ (๗) หรือ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตเพื่อทำงานกับนายจ้างดังกล่าว หากคนต่างด้าวผู้นั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างต่อไปอีก อาจขอยู่ในราชอาณาจักรได้อีกคราวละหนึ่งปี โดยการขออนุญาตให้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามวรรคสอง

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคสองและวรรคสาม หากคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายหรือประกาศอื่น ให้การอนุญาตตามประกาศนี้สิ้นสุด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) และ (ง) ใน (๓) ของข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

“(ค) กรณีคนต่างด้าวขอไปทัศนศึกษา หรือสนทนากาการในเขตท้องที่จังหวัดอื่นให้นายจ้างจัดทำหนังสือพร้อมรายชื่อและเลขประจำตัวของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่จะไปทัศนศึกษา หรือสนทนากาการ แจ้งให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นทราบก่อนวันเดินทาง และเมื่อเดินทางกลับเข้ามาในท้องที่ ทั้งนี้ ไม่เกินครั้งละเจ็ดวัน

(ง) เป็นบุตรซึ่งเดินทางไปพร้อมกับบิดาหรือมารดาตามเงื่อนไขตาม (ก) ถึง (ค)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๒)

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อดำเนินการให้ผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและทำงานได้ระหว่างดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ หรือการเรียกร้องสิทธิ มีระยะเวลาครั้งละไม่เกินหกเดือน และสามารถขยายได้จนกว่าการช่วยเหลือหรือการคุ้มครองสวัสดิภาพสิ้นสุด นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งหลักฐานของคนต่างด้าวตามข้อ ๑ พร้อมทั้งเสนอระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินหนึ่งปี และหากมีความจำเป็นตามข้อเท็จจริงแห่งคดี ให้สามารถขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุญาตและกำหนดระยะเวลาให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักร เพื่อใช้รายงานตัวต่อนายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่น ในการจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด”

ข้อ ๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และ “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ทุกแห่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ ตามประกาศนี้ หมายถึง คนต่างด้าวที่พนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้เสียหายนั้นสมัครใจยินยอมเข้ารับการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพในหน่วยงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เพื่อการรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ หรือการเรียกกรังสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อ ๒ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ส่งหลักฐานของคนต่างด้าวตามข้อ ๑ พร้อมทั้งเสนอระยะเวลาตามความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้ แต่ไม่ควรกำหนดระยะเวลาเกินหกเดือน ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณากำหนดระยะเวลาการอนุญาต เพื่อใช้ในการรายงานตัวต่อ นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด โดยให้ขยายระยะเวลาการอนุญาตได้ จนกว่าการช่วยเหลือหรือคุ้มครองสวัสดิภาพสิ้นสุดลง

หากคนต่างด้าวที่ประสงค์จะทำงาน และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการพิจารณาความเหมาะสมแล้ว ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อขอรับใบอนุญาตทำงาน ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนด และไม่เกินระยะเวลาที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๓ การเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวออกนอกเขตท้องที่จังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติ เพื่อการทำงานให้สามารถกระทำได้ เมื่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวเพื่อการทำงานได้เฉพาะในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติไว้ ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

สำหรับการเคลื่อนย้ายคนต่างด้าวเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑ (๑) และ (๒) หรือเพื่อเหตุผลด้านมนุษยธรรม หรือกิจกรรมสาธารณะอื่น ให้กระทำได้เมื่ออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ข้อ ๔ มิให้นำมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับแก่คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวแล้ว และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับเป็นอกราชอาณาจักรยังประเทศที่คนต่างด้าวนั้นมีถิ่นที่อยู่หรือมีภูมิสำเนาจนกว่าการช่วยเหลือหรือการคุ้มครองสวัสดิภาพสิ้นสุด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวของคนต่างด้าวตามประกาศนี้ ในกรณีที่คนต่างด้าวดังกล่าวมีพฤติกรรมที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีพฤติกรรมน่าเชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคมหรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามประกาศนี้เป็นอันสิ้นสุด เมื่อคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) พ้นจากสภาพการให้ความช่วยเหลือของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล เว้นแต่ความผิดซึ่งได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ออกนอกเขตท้องที่จังหวัดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๓ เว้นแต่

(ก) ได้รับอนุญาตทำงานรับใช้ในบ้าน ให้เคลื่อนย้ายคนต่างด้าวออกนอกเขตท้องที่จังหวัดที่ได้รับอนุญาต เพื่อติดตามนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างไปทำหน้าที่การงานที่รับผิดชอบโดยนายจ้าง สามีหรือภรรยาของนายจ้างและลูกจ้างจะต้องเดินทางไปด้วยกันและต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการขอตรวจ

(ข) เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นพยานศาล ได้รับหมายเรียกจากพนักงานสอบสวน หรือเพื่อการรักษาพยาบาลหรือการบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยให้หน่วยงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจัดเจ้าหน้าที่กำกับดูแลในการเดินทางเพื่อไปดำเนินการดังกล่าว

(๔) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๕

ข้อ ๗ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๖ หรือสิ้นสุดการดำเนินการช่วยเหลือหรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการแจ้งสำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง จำหน่ายคนต่างด้าวดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติและเรียกบัตรประจำตัวคืน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย